

Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

Філологічний факультет

Кафедра української і зарубіжної літератури

ЗАТВЕРДЖЕНО НА ЗАСІДАННІ КАФЕДРИ
УКРАЇНСЬКОЇ І ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Завідувач кафедри

Шкурлова / Шкурлова М.Ю.
(протокол № 1 від «31» серпня 2021 р.)

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СУЧАСНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ПРОЦЕСУ

(повна назва освітнього компонента)

для здобувачів вищої освіти

Рівень вищої освіти	<u>другий (магістерський)</u>
Галузь знань	<u>01 Освіта / Педагогіка</u> (шифр і назва галузі)
Спеціальність	<u>014.021 Середня освіта. Англійська мова і література</u>
Освітня програма	<u>Середня освіта. Мова і література (англійська, німецька), перша – англійська</u>

Мелітополь, 2021

Розробники: Н. Ю. Акулова, доцент кафедри української і зарубіжної літератури, кандидат філологічних наук

ПОГОДЖЕНО:
Гарант освітньої програми

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized initials and a surname, written over a horizontal line.

Т. В. Коноваленко

1. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Рівень вищої освіти галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Характеристика освітнього компонента	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 6	Рівень вищої освіти: другий (магістерський) Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка Спеціальність 014.021 Середня освіта. Англійська мова і література Освітня програма Середня освіта. Мова і література (англійська, німецька), перша – англійська	Обов'язкова	
Блоків – 2 у тому числі: курсозна робота – навчальна практика –		Рік підготовки:	
		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 180		Семестр	
		1-й	1-й
		Лекції	
		32 год.	20 год.
		Практичні, семінарські	
		28 год.	16 год.
		Лабораторні	
	–	–	
	Навчальна практика		
	–	–	
	Самостійна робота		
	120 год.	144 год.	
Тижневих годин – 4/4	Вид контролю залік		

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 60 / 120

2. Мета освітнього компонента

Мета ОК – сформувати у здобувачів вищої освіти цілісне уявлення про актуальні теоретико-методологічні тенденції в літературознавстві та поточний етап світового літературного процесу, сприяти усвідомленню його специфіки на сучасному етапі, забезпечити розуміння новітніх тенденцій у теорії літератури та мистецтві, що постають закономірним наслідком багатовікового розвитку культури, розвивати естетичний смак, виховувати загальну й читацьку культуру, формувати необхідні для успішного здійснення майбутньої професійної діяльності компетентності.

3. Перелік компетентностей, які набуваються під час опанування ОК:

Загальні компетентності

ЗК 1. Знання та розуміння предметної області і розуміння суті професійної діяльності.

ЗК 2. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), цінувати різноманіття та мультикультурність; діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК 9. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми з відповідною аргументацією, застосовувати інноваційні методи й технології, генерувати нові ідеї.

Спеціальні (фахові) компетентності

ФК 1. Володіння спеціальними знаннями загальних і часткових теорій педагогіки, мовознавства та літературознавства, наукових шкіл і напрямів педагогічних та філологічних досліджень.

ФК 2. Знання фундаментальних наук в обсязі, необхідному для освоєння дисциплін циклу професійної підготовки; здатність до їх систематизації та використання. ФК 4. Здатність формувати в учнів предметні компетентності, застосовуючи сучасні підходи, методи й технології навчання іноземної мови та світової літератури.

ФК 5. Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії англійської, німецької мов, теорії та історії світової літератури та культури у процесі навчання.

ФК 6. Здатність орієнтуватися у літературному процесі в історико-культурному контексті та використовувати знання іноземних мов і світової літератури для формування національної свідомості, культури, ціннісних орієнтацій учнів.

ФК 7. Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту.

ФК 9. Здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному, національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використання перспективного практичного досвіду й мовно-літературного контексту для реалізації освітніх цілей.

ФК 10. Здатність забезпечувати діалог культур у процесі вивчення іноземних мов та зарубіжної літератури, створювати умови для міжкультурної комунікації.

4. Результати навчання

Програмні результати навчання

ПРН 1 – знання сучасних філологічних і дидактичних засад навчання іноземних мов і світової літератури, основ мовознавчих та літературознавчих наук;

ПРН 2 – знання фундаментальних наук для формування світогляду й соціалізації особистості та освоєння загально професій-них дисциплін; передових концептуальних та методологічних

досягнень в галузі науководослідної та/або професійної діяльності і на межі предметних галузей;

ПРН 7 – знання основ загальнотеоретичних та професійних дисциплін в обов'язі, необхідному для проведення науково-дослідної роботи; правил академічної доброчесності; норм цитування у процесі написання наукових робіт;

ПРН 9 – володіти формами і методами наукового пізнання, вміти аналізувати сучасні соціальні та етичні проблеми, наукові школи, напрямки, концепції, джерела гуманітарного знання; навчатися впродовж життя;

ПРН 10 – володіти основними поняттями, термінами, положеннями мовознавства та літературознавства, орієнтуючись на здобутки сучасної науки; уміти оперувати цими знаннями у процесі професійної діяльності.

5. Програма освітнього компонента

Вступ. Програма вивчення обов'язкового освітнього компонента «Теорія та історія сучасного літературного процесу» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Середня освіта. Мова і література (англійська, німецька), перша – англійська» другого рівня вищої освіти за спеціальністю 014.021 Середня освіта. Англійська мова і література. Обов'язковий ОК «Теорія та історія сучасного літературного процесу» є закономірним продовженням попереднього засвоєння етапів світового літературного процесу, сприяє більш повному та глибокому розумінню ідейно-естетичних та національних особливостей розвитку художньої літератури й теоретико-літературної думки на сучасному етапі.

БЛОК I. Теорія і методологія літературознавства

ТЕМА 1. Вступ до курсу

Предмет і завдання курсу. Структура навчальної дисципліни. Термінологічний апарат і теоретико-методологічне підґрунтя.

ТЕМА 2. Семіотична природа літератури

Мистецтво як «текст». Знакова природа мистецтва. Літературний твір як художня модель дійсності. Проблема співвідношення понять «текст» і «твір». Рівні існування художнього твору: категорії «підтекст» і «контекст». інтертекстуальність і гіпертекст. верхні рівні текстової реальності (надтекст, мегатекст, унітекст). Прийоми моделювання художнього світу.

ТЕМА 3. Психологія літературної творчості

Нейрофізіологічні та психологічні аспекти творчості. Текст як результат літературної творчості. Літературний твір як відкрита художня система. Літературна творчість, творча особистість, творчий процес. Характер сприйняття дійсності і ставлення до неї (античний міфологізм, середньовічний символізм та алегоризм тощо). Естетична реалізація мови: функції мовленнєвої діяльності; типологія вербалізації; мовчання як художній прийом.

ТЕМА 4. Методологічна панорама західного літературознавства

Західна критика: взаємодія наукових парадигм. Феноменологічна теорія та критика. Літературна герменевтика. Школа рецептивної естетики. Поетика («нова критика», структуралізм). Герменевтика (біографічна школа, психоаналіз, міфокритика). Феноменологія (екзистенційне літературознавство). Соціологія (культурно-історична школа).

ТЕМА 5. Парадигми українського постколоніального літературознавства

Постколоніальна дійсність як фактор змін в українському гуманітарному просторі. Нові тенденції в літературознавстві 1990-х років. Теоретико-методологічний поступ у науці про літературу 1990-х років. Історико-літературні дослідження 1990-х років. Особливості розвитку літературної критики кін. XX ст. Домінанти літературознавчого процесу поч. XXI ст.

БЛОК II. Новітні течії у світовій літературі

ТЕМА 6. Постмодернізм та ранні спроби його подолання

Постмодернізм

Поняття і філософські підвалини явища. Постмодернізм і популярна культура. Постмодернізм у призмі соціальної теорії.

Правила гри письменника і суспільства: автобіографічна маска Т. Пінчона. Квазіісторія, міфотворення та метод палімпсесту в прозі Т. Пінчона. Параноя в поезії Т. Пінчона, персонажі-«невдахи», «претерит» і сюжети про змову. Жанрова парадигма масліту: постмодерністський детектив і/або роман-квест Т. Пінчона. Гра, іронія, метафора, інтертекст і образ лабіринту в авторському стилі Т. Пінчона.

На підступах до постмодернізму: контркультура, бітники і морально-літературний експеримент В. С. Берроуза (роман «Голий ланч»). Класик британського постмодернізму Дж. Г. Баллард і його роман «Висотка».

Гіпермодернізм

Альтернатива постмодерну Крокерів / Варги. Соціальна теорія Армійтеджа / Вірільо. Концепція гіпермодерну Ж. Липовецького.

Трансмодернізм

Філософія трансмодерну Р. М. Р. Магди. Ідея трансмодерну в тестах Е. Дюсселя. Ліберальний трансмодерн Д. Дж. Сміта.

ТЕМА 7. Нові тенденції в теорії літератури та мистецтві

Надмодернізм

Оже М., «Не-місця. Вступ до антропології гіпермодерну» (оглядово)

Постгуманізм

Постгуманізм як культуроцентрична філософія І. Хассана. Постгуманізм і подолання постмодерну в за версією Б. Латура. Феміністський проект постгуманізму: Д. Гаравей, Р. Брайдотті та К. Гейлз. Теоретична перспектива постгуманізму за П. Джеймсом.

Вплив філософської чутливості постгуманізму на поезію Воллеса Стівенса.

Неомодернізм

Eden M., «Neo-modernism: soul nourishing renaissance»

«Інший модерн»

Неомодернізм. Ремодернізм. Off-модернізм. Інтенцизм.

Альтермодернізм

Концепція альтермодерна Н. Бурріо та її критика. “Altermodernist fiction” у дослідженнях Е. Гіббонс. Експерименти художньої літератури альтермодерна: повість “Erasmus is Late” Ліама Гілліка; роман “Shanghai Dancing” Брайана Кастро; проект “The Islanders” Чарльза Ейвері.

Перформатизм

Концепція Р. Ешельмана (<http://www.performatism.de/>)

Реновалізм

«Тризна за постмодернізмом» Дж. Тота й Н. Брукса. Реновалізм як культурний тренд: відображення в кіно та літературі. Тенденції «неореалізму» в романі «Бельетаж» Ніколсона Бейкера. Роман «Кохана» Тоні Моррісон у

реінтерпретації Дж. Тома. Історіопластична метапроза: роман «Дім листя» Марка З. Данилевського.

Метамодернізм

Маніфест метамодернізму: Т. Вермюлен та Р. ван ден Аккер. Метамодерністський афект у розвідках Е. Гіббонс. Л. Константіну: «постіронія» та новітні тенденції в літературі. Утома від постмодерністської іронії: «Нескінченний жарт» Девіда Фостера Воллеса. Творчість Дейва Еггерса і нова культурна домінанта (на прикладі роману «Сфера»).

Космодернізм

Концепція космодернізму – планетаризму К. Морару. Рецепція М. Афанасова, Д. Мраовіч-О'Гари, Б. Макгейла. Rewriting як ознака світогляду космодернізму. «Переписаний» наратив у романі «Вітер ушух» Еліс Рендалл. Mesh-an Сета Грема-Сміта «Гордість і упередження і зомбі».

Джиджимодерн

Концепція джиджимодернізму А. Кірбі. Рецепція Н. Ставраса й Д. Радрама. «Маніфест кіборгів» Д. Гаравей.

Автомодернізм

Samuels R., «Auto-Modernity after Postmodernism: Autonomy and Automation in Culture, Technology, and Education». Грінфілд А., «Радикальні технології: влаштування повсякденного життя»

Пост-постмодернізм

Постпостмодернізм VS пост-постмодернізм. «Інтенсифікація» та «мутація»: позиція Дж. Нілона. «Гладіатор» Рідлі Скотта як метафора сучасного світу. Концепція пост-постмодернізму Дж. Нілона та методологія Ф. Джеймсона. Теоретична позиція Б. Макгейла: чотири ключових мутації пост-постмодернізму. «Пост-постмодернізм» – «потворний термін» чи засаднича характеристика доби? «Космополіс» Дона Делілло як мутація «Автокатастрофи» Джеймса Балларда. Інтенсифікація роману «Якщо подорожній одної зимової ночі...» Італо Кальвіно у «Хмарному атласі» Девіда Мітчелла.

Посткапіталізм

Срнічек Н., Вільямз А., «Винаходячи майбутнє: посткапіталізм і світ без праці» (оглядово)

ТЕМА 8. Висновки до курсу

«Кінець доби» й нові концепції культури. Перші концепції-альтернативи постмодерну. Філософія культури після постмодерну. Цифровізація і варіанти постпостмодерну.

6. Структура освітнього компонента

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	Σ	у тому числі					Σ	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
БЛОК I. Теорія і методологія літературознавства												
Тема 1. Вступ до курсу	2	2					2	2				
Тема 2.	8	2	2			4	8	2	2			4

Семіотична природа літератури												
Тема 3. Психологія літературної творчості	10	2	2			6	10	2	2			6
Тема 4. Методологічна панорама західного літературознавства	56	8	8			40	56	2	2			52
Тема 5. Парадигми українського постколоніального літературознавства	14	2	2			10	14	2	2			10
<i>Разом за блоком I</i>	90	<i>16</i>	<i>14</i>			<i>60</i>	90	<i>10</i>	<i>8</i>			<i>72</i>
БЛОК II. Новітні течії у світовій літературі												
Тема 6. Постмодернізм та ранні спроби його подолання	44	6	4			34	44	4	2			38
Тема 7. Нові тенденції в теорії літератури та мистецтві	42	8	10			24	42	6	6			28
Тема 8. Висновки до курсу	4	2				2	4					4
<i>Разом за блоком II</i>	90	<i>16</i>	<i>14</i>			<i>60</i>	90	<i>10</i>	<i>8</i>			<i>72</i>
<i>Усього</i>	180	32	28			120	180	20	16			144

7. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми лекції та питання, що вивчаються	Кількість годин
1	Вступ до курсу 1. Предмет і завдання курсу. 2. Структура навчальної дисципліни. 3. Термінологічний апарат і теоретико-методологічне підґрунтя.	2
2	Семіотична природа літератури 1. Мистецтво як «текст». 2. Знакова природа мистецтва. 3. Літературний твір як художня модель дійсності.	2
3	Психологія літературної творчості 1. Нейрофізіологічні та психологічні аспекти творчості. 2. Текст як результат літературної творчості. 3. Літературний твір як відкрита художня система.	2
4	Методологічна панорама західного літературознавства 1. Західна критика: взаємодія наукових парадигм. 2. Феноменологічна теорія та критика. 3. Літературна герменевтика. 4. Школа рецептивної естетики.	8

5	Парадигми українського постколоніального літературознавства 1. Постколоніальна дійсність як фактор змін в українському гуманітарному просторі. 2. Нові тенденції в літературознавстві 1990-х років. 3. Теоретико-методологічний поступ у науці про літературу 1990-х років.	2
6	Постмодернізм та ранні спроби його подолання	6
	Постмодернізм 1. Поняття і філософські підвалини явища. 2. Постмодернізм і популярна культура. Постмодернізм у призмі соціальної теорії.	(2)
	Гіпермодернізм 1. Альтернатива постмодерну Крокерів / Варги. 2. Соціальна теорія Армїтейджа / Вірільо. 3. Концепція гіпермодерну Ж. Липовецького.	(2)
	Трансмодернізм 1. Філософія трансмодерну Р. М. Р. Магди. 2. Ідея трансмодерну в тестах Е. Дюсселя. 3. Ліберальний трансмодерн Д. Дж. Сміта.	(2)
7	Нові тенденції в теорії літератури та мистецтві	8
	«Інший модерн» 1. Неомодернізм. 2. Ремодернізм. 3. Off-модернізм. 4. Інтентизм.	(2)
	Джиджимодерн 1. Концепція джиджимодернізму А. Кірбі. 2. Рецепція Н. Ставраса й Д. Радрама. 3. «Маніфест кіборгів» Д. Гаравей.	(2)
	Пост-постмодернізм 1. Постпостмодернізм VS пост-постмодернізм. 2. «Інтенсифікація» та «мутація»: позиція Дж. Нілона. 3. «Гладіатор» Рідлі Скотта як метафора сучасного світу.	(4)
8	Висновки до курсу 1. «Кінець доби» й нові концепції культури. 2. Перші концепції-альтернативи постмодерну. 3. Філософія культури після постмодерну. 4. Цифровізація і варіанти постпостмодерну.	2
Разом		32

8. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми та питання, що вивчаються	Форми контролю	Кількість годин
1	Семіотична природа літератури 1. Проблема співвідношення понять «текст» і «твір». 2. Рівні існування художнього твору: - категорії «підтекст» і «контекст». - інтертекстуальність і гіпертекст. - верхні рівні текстової реальності (надтекст, мегатекст, унітекст).	Усне опитування, аналіз художнього твору	2

	3. Прийоми моделювання художнього світу.		
2	Психологія літературної творчості 1. Літературна творчість, творча особистість, творчий процес. 2. Характер сприйняття дійсності і ставлення до неї (античний міфологізм, середньовічний символізм та алегоризм тощо). 3. Естетична реалізація мови: - функції мовленнєвої діяльності; - типологія вербалізації; - мовчання як художній прийом.	Усне опитування, застосування QR-кодів, перевірка графічних завдань	2
3	Методологічна панорама західного літературознавства 1. Поетика («нова критика», структуралізм). 2. Герменевтика (біографічна школа, психоаналіз, міфокритика). 3. Феноменологія (екзистенційне літературознавство). 4. Соціологія (культурно-історична школа).	Усне опитування, електронне тестування на платформі ЦОДТ	8
4	Парадигми українського постколоніального літературознавства 1. Історико-літературні дослідження 1990-х років. 2. Особливості розвитку літературної критики кін. ХХ ст. 3. Домінанти літературознавчого процесу поч. ХХІ ст.	Усне опитування, застосування QR-кодів, перевірка письмових робіт	2
5	Постмодернізм та ранні спроби його подолання		4
	Постмодернізм 1. Правила гри письменника і суспільства: автобіографічна маска Т. Пінчона. 2. Квазіісторія, міфотворення та метод палімпсесту в прозі Т. Пінчона. 3. Параноя в поезії Т. Пінчона, персонажі-«невдахи», «претеріт» і сюжети про змову. 4. Жанрова парадигма масліту: постмодерністський детектив і/або роман-квест Т. Пінчона. 5. Гра, іронія, метафора, інтертекст і образ лабіринту в авторському стилі Т. Пінчона.	Усне опитування, електронне тестування на платформі ЦОДТ, перевірка графічних завдань	(4)
6	Нові тенденції в теорії літератури та мистецтві		10
	Альтермодернізм 1. Концепція альтермодерну Н. Бурріо та її критика. 2. “Altermodernist fiction” у дослідженнях Е. Гіббонс. 3. Експерименти художньої літератури альтермодерну: - повість “Erasmus is Late” Ліама Гілліка; - роман “Shanghai Dancing” Брайана Кастро; - проект “The Islanders” Чарльза Ейвері.	Усне опитування, перевірка графічних завдань	(2)
	Реновалізм 1. «Тризна за постмодернізмом» Дж. Тота й Н. Брукса. 2. Реновалізм як культурний тренд: відображення в кіно та літературі.	Усне опитування, аналіз художнього тексту,	(2)

	<ul style="list-style-type: none"> 3. Тенденції «неореалізму» в романі «Бельстаж» Ніколсона Бейкера. 4. Роман «Кохана» Тоні Моррісон у реінтерпретації Дж. Тота. 5. Історіопластична метапроза: роман «Дім листя» Марка Z. Данилевського. 	перевірка графічних завдань	
	<p>Метамодернізм</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. Маніфест метамодернізму: Т. Вермюлен та Р. ван ден Аккер. 2. Метамодерністський афект у розвідках Е. Гіббонс. 3. Л. Константину: «постіронія» та новітні тенденції в літературі. 4. Утома від постмодерністської іронії: «Нескінченний жарт» Девіда Фостера Воллеса. 5. Творчість Дейва Еггерса і нова культурна домінанта (на прикладі роману «Сфера»). 	Усне опитування, аналіз художнього тексту, перевірка графічних завдань	(2)
	<p>Космодернізм</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. Концепція космодернізму – планетаризму К. Морару. 2. Рецепція М. Афанасова, Д. Мравіч-О'Гари, Б. Макгейла. 3. Rewriting як ознака світогляду космодернізму. 4. «Переписаний» наратив у романі «Вітер ущух» Еліс Рендалл. 5. Меш-ап Сета Грема-Сміта «Гордість і упередження і зомбі». 	Усне опитування, застосування QR-кодів, аналіз художнього тексту, перевірка графічних завдань	(2)
	<p>Пост-постмодернізм</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. Концепція пост-постмодернізму Дж. Нілона та методологія Ф. Джеймісона. 2. Теоретична позиція Б. Макгейла: чотири ключових мутації пост-постмодернізму. 3. «Пост-постмодернізм» – «потворний термін» чи засаднича характеристика доби? 4. «Космополіс» Дона Делілло як мутація «Автокатастрофи» Джеймса Балларда. 5. Інтенсифікація роману «Якщо подорожній одної зимової ночі...» Італо Кальвіно у «Хмарному атласі» Девіда Мітчелла. 	Усне опитування, електронне тестування на платформі ЦОДТ, аналіз художнього тексту	(2)
Разом			28

9. Самостійна робота

Теми для самостійного опрацювання

№ з/п	Теми і перелік питань що внесені на самостійне вивчення
1	Надмодернізм Оже М., «Не-місця. Вступ до антропології гіпермодерну» (оглядово)
2	Неомодернізм Eden M., «Neo-modernism: soul nourishing renaissance»
3	Перформатизм Концепція Р. Ешельмана (http://www.performatism.de/)

4	Автомодернізм Samuels R., «Auto-Modernity after Postmodernism: Autonomy and Automation in Culture, Technology, and Education» Грінфілд А., «Радикальні технології: влаштування повсякденного життя»
5	Посткапіталізм Срнічек Н., Вільямз А., «Винаходячи майбутнє: посткапіталізм і світ без праці» (оглядово)

10. Методи навчання

З метою активізації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти при засвоєнні ОК на лекційних та семінарських заняттях використовуються такі методи: за логікою сприймання та засвоєння навчального матеріалу: словесні (лекція, проблемна лекція, розповідь, евристична бесіда, навчальна дискусія, інструктаж; самостійна робота; інтерактивні методи на семінарських заняттях); практичні (конспектування лекцій, матеріалів самостійної роботи, тезово-цитатний конспект, самостійний науково-критичний аналіз художніх текстів, графічні роботи); наочні (ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження тощо).

Систематизація та узагальнення навчального матеріалу, розвиток креативних здібностей відбуваються шляхом використання технологій подвійного кодування інформації (інфографіка, скрайбінг-фасилітація, відеоскрайбінг, mind maps, елементи скетчноутингу, презентації, відеоматеріали тощо).

11. Форми і методи контролю

Види контролю відповідно до бально-накопичувальної системи оцінювання знань здобувачів вищої освіти в університеті: поточний, періодичний і підсумковий (екзамен) контроль.

Для оцінювання результатів навчання передбачено усний та письмовий види контролю: усне опитування, електронне тестування на платформі ЦОДТ, застосування QR-кодів, перевірка письмових робіт та графічних завдань під час практичних занять, проведення поточного контролю, контролю виконання завдань самостійної роботи, періодичного контролю (перша та друга контрольні точки).

Семестровий контроль передбачено у формі іспиту. Засоби діагностики – стандартизовані тести. Перелік тем, які включені для оцінювання результатів навчання на певному етапі проведення контролю, відповідає блокам програми освітнього компонента.

12. Критерії оцінювання відповідно до видів контролю

Загальна система оцінювання курсу	За семестр з курсу дисципліни проводяться два періодичні контролю (ПКР), результати яких є складником результатів контрольних точок першої (КТ1) і другої (КТ2). Результати контрольної точки (КТ) є сумою поточного (ПК) і періодичного контролю (ПКР): $КТ = ПК + ПКР$. Максимальна кількість балів за контрольну точку (КТ) складає 50 балів. Максимальна кількість балів за періодичний контроль (ПКР) становить 60 % від максимальної кількості балів за контрольну точку (КТ), тобто 30 балів. А 40 % балів, тобто решта балів контрольної точки, є бали за поточний контроль, а саме 20 балів. Результати поточного контролю обчислюються як середньозважена оцінок (\bar{X}_{cp}) за
--	---

	<p>діяльність студента на практичних (семінарських) заняттях, що входять в число певної контрольної точки. Для трансферу середньозваженої оцінки ($X_{\text{ср}}$) в бали, що входять до 40 % балів контрольної точки (КТ), треба скористатися формулою: $ПК = (X_{\text{ср}}) \cdot 20 / 5$. Таким чином, якщо за поточний контроль (ПК) видів діяльності студента на всіх заняттях $X_{\text{ср}} = 4.1$ бали, які були до періодичного контролю (ПКР), то їх перерахування на 20 балів здійснюється так: $ПК = 4.1 \cdot 20 / 5 = 4.1 \cdot 4 = 16.4 \approx 16$ (балів). За періодичний контроль (ПКР) студентом отримано 30 балів. Тоді за контрольну точку (КТ) буде отримано $КТ = ПК + ПКР = 16 + 30 = 46$ (балів).</p> <p>Студент має право на підвищення результату тільки одного періодичного контролю (ПКР) протягом двох тижнів після його складання у випадку отримання незадовільної оцінки. Якщо підсумковим контролем вивчення дисципліни є диференційований або недиференційований залік, то набраних таким чином 60 і більше балів достатньо для його зарахування.</p> <p>Якщо підсумковим контролем є екзамен, на його складання надається 100 балів за виконання тестів (або завдань іншого виду). Загальний рейтинг з дисципліни (ЗР) складається з суми балів (Е), отриманих на екзамені, і підсумкової оцінки (ПО) та ділиться навпіл. $ЗР = (ПО + Е) / 2$</p>
<p>Практичні заняття</p>	<p>«5» – студент в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові / тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«4» – студент достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових / тестових завдань. Студент здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«3» – студент в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових / тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-</p>

	<p>наслідкових зв'язків і формулювання висновків.</p> <p>«2» – студент не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі розрахункові / тестові завдання. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.</p>
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Студент, який навчається стабільно на «відмінні» оцінки і саме такі оцінки має за періодичні контролю, накопичує впродовж вивчення навчального курсу 90 і більше балів, має право не складати екзамен з даної дисципліни.</p> <p>Студент зобов'язаний відпрацювати всі пропущені семінарські заняття протягом двох тижнів. Невідпрацьовані заняття (невиконання навчального плану) є підставою для недопущення студента до підсумкового контролю.</p>

13. Рекомендована література

Основна

1. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: український літературний постмодерн. Київ : Критика, 2005. 264 с.
2. Денисова Т. Історія американської літератури ХХ століття. 2-е вид., розширене і доповнене. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2012. 487 с.
3. Какой модерн? Философские рефлексии над ситуацией пост/недо/after-post/пост-пост... модернизма / Стародубцева Л. В. (гл. ред.). Харьков : Национальный университет имени В. Н. Каразина, 2010. Т. 1. 374 с.
4. Нестелєєв М. Лабіринти американського постмодернізму. Київ : Темпора, 2019. 328 с.
5. Jameson F. The Cultural Turn. Selected Writings on the Postmodern. 1983–1998. London – New York : Verso, 1998. XIV + 206 p.
6. 6. Supplanting the Postmodern: An Anthology of Writings on the Arts and Culture of the Early 21st Century/ ed. By Rudrum D., Stavris N. New York : Bloomsbury Academic, 2015. 400 p

Допоміжна

7. Акулова Н. Ю. Постмодернізм як філософсько-естетичне явище. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2007. № 765. Вип. 50. С. 146–150. (Серія: Філологія).
8. Англomовні письменники / пер. з нім. Романа Матвієва. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2010. 464 с.
9. Гомперц В. Що це взагалі таке? 150 років сучасного мистецтва в одній пілюлі / пер. з англ. Л. Белея, І. Зайцевої, А. Корягіної. Київ : ArtHuss, 2017. 528 с.
10. Давиденко Г. Й., Чайка О. М., Гричаник Н. І., Кушнерьова М. О. Історія новітньої зарубіжної літератури : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2008. 274 с.
11. Елліотт Е. Тоні Моррісон: американська письменниця нашого часу. Вікно в світ. 1999. № 5. С. 138–146.
12. Зьомек Є. Методологічні проблеми історико-літературного синтезу // Теорія літератури в Польщі. Антологія текстів. Друга половина ХХ – початок ХХІ ст. / упоряд. Б. Бакули; за

заг. ред. В. Моренця; пер. з польської С. Яковенка. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 56–86.

13. Соціокультурні та теоретичні засади філософії постмодерну / відп. ред. В. В. Лях та ін. Київ : [Б. м.], 2017. 312 с.

14. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Денисова Т. Феномен постмодернізму: контури й орієнтири. Слово і час. 1995. № 2. С. 18–27. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93174>
2. Тормахова А. Н. Концепція дигітмодернізму Алана Кірбі. Гуманітарні студії. 2013. Вип. 20. С. 181–187. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93191>
3. Хассан І. Культура постмодернізму. Вікно в світ. 1995. № 5. С. 99–111. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93175>
4. A resource site for performatism and post-postmodernism. URL: <http://www.performatism.de/>
5. Akker R. van den, Vermeulen T. Notes on Metamodernism. Journal of Aesthetics & Culture. 2010. Vol. 2. Pp. 11–14. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93184>
6. Brooks N., Toth J. Introduction: A Wake and Renewed? // Supplanting the Postmodern: An Anthology of Writings on the Arts and Culture of the Early 21st Century/ ed. by Rudrum D., Stavris N. New York : Bloomsbury Academic, 2015. P. 254–264. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93183>
7. Eden M. Neo-modernism: Soul Nourishing Renaissance. Art. 2018. 22 Juny. URL: <https://www.trebuchet-magazine.com/neo-modernism/>
8. Gibbons A. Altermodernist Fiction. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93182>
9. Gibbons A. Contemporary Autofiction and Metamodern Affect // Metamodernism: Historicity, Affect, and Depth After Postmodernism / Ed. by R. van den Akker, A. Gibbons and T. Vermeulen. London – New York : Rowman Littlefield International, 2017. Pp. 117–129. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93186>
10. Hassan I. H. Prometheus as Performer: Toward a Posthumanist Culture? The Georgia Review. 1977. Vol. 31. № 4. Pp. 830–850. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/folder/view.php?id=93178>
11. Hoberek A. Introduction: After Postmodernism. Twentieth Century Literature. 2007. Vol. 53. No. 3. Pp. 233–247. URL: www.jstor.org/stable/20479812
12. Kirby A. The Death of Postmodernism and Beyond. URL: https://philosophynow.org/issues/58/The_Death_of_Postmodernism_And_Beyond
13. Konstantinou L. Four Faces of Postirony // Metamodernism: Historicity, Affect, and Depth After Postmodernism / Ed. by R. van den Akker, A. Gibbons and T. Vermeulen. London – New York : Rowman Littlefield International, 2017. Pp. 87–102. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93187>
14. Lipovetsky G. Time Against Time, or The Hypermodern Society // Supplanting the Postmodern: An Anthology of Writings on the Arts and Culture of the Early 21st Century/ ed. by Rudrum D., Stavris N. New York : Bloomsbury Academic, 2015. P. 196–213. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93176>
15. Magda R. M. R. Transmodernity: A New Paradigm / translation by Jessica Aliaga Lavrijsen. URL: <http://transmodern-theory.blogspot.com/2017/05/transmodernity-new-paradigm.html>
16. Samuels R. Auto-Modernity after Postmodernism: Autonomy and Automation in Culture, Technology, and Education // Digital Youth, Innovation, and the Unexpected / Ed. by Tara McPherson. Cambridge, 2008. Pp. 219–240. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93192>
17. Yousef T. Modernism, Postmodernism, and Metamodernism: A Critique. International Journal of Language and Literature. 2017. Vol. 5. No. 1. Pp. 33–43. URL: <http://www.dfn.mdpu.org.ua/mod/resource/view.php?id=93185>